

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum quicumque peccat ex habitu ex certa malitia peccet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

aliquis dicitur ex malitia peccare in quantum ex mali ele
ctione peccat. siue etiam malitia dicatur aliqua prece
dens culpa, ex qua oritur subsequens culpa, sicut cum
aliquis impugnat fraternali gratiam ex inuidia: &
tunc idem non est causa sui ipsius, sed actus interior est
causa actus exterioris, & unum peccatum est causa
alterius, non tamen in infinitum: quia est deuenire
ad aliquod primum peccatum, quod non causatur
ex aliquo priori peccato, ut * ex supradictis patet.

q.78. art.4.

**¶ Super Questionis
separazione modicam,
Articul. secundum.**

IN art. 2. eiusdem q.
78. aduer. e diligenter,
quod quia peccatum
ex certa malitia,
& ex passione non spe
cie, sed gradu perfec
tions & impletio
nis differunt, prouen
it quod in eadem spe
cie, qui prius adulter
ium ex passione com
misit, postmodum ha
bituatus ex certa ma
litia adulteratur: &
quod prius a parte in
feriori giuratus pri
uabitus postmodum
transitoris actuali iu
dicio, quod hic actus
delectabilis nunc est
malus postmodum a
superiori inchoatis ip
se, Icilius electione
non turbatus, sed co
naturalitate pronus
ad tale delectabilem fo
lo actuali iudicio ue
re comparationis hu
is boni delectabilis
ad bonum rationis char
ritatis primariae ferit
vnde tales habituati
verum autem dicentes
se cognoscere per ma
le faciunt, & quod vo
lunt nihilominus fa
cere, scilicet nactuali
ter hoc esse nunc ma
lum, per in ipsa paliore
ne positi, dicentes se
scire, mentiuntur quia
uis etiam habituata, ut
dictum est, laboreret ve
lint nolint ignorantia
actualis recti iudicii
practici comparatio
nis prosequenda, vel
fugienda.

Infr. art. 2. &
R. 1. lec. 8.

6.1.3 & 2.2.5.

Cap. 4. decli
nando ad fi
to. 5.

Cap. 2. 10. 5.

ARTICULVS II.

Vtrum quicunque peccare ex habitu,
peccet ex certa malitia.

AD SECUNDUM sic procedi
tur. Videtur quod non om
nis qui peccat ex habitu, pec
cat ex certa malitia. Peccatum
enim quod est ex certa malitia,
videtur esse grauissimum: sed
quandoque homo aliquod leue
peccatum committit ex habitu,
sicut cum dicit verbum otiosum.
non ergo omne peccatum quod
est ex habitu, est ex certa malitia.

¶ 2 Præt. Actus ex habitu proce
dentes sunt similes actibus, ex
quibus habitus generantur, ut dicitur in 2.* Ethic.
sed actus praecedentes habitu virtuosum non sunt ex cer
ta malitia. ergo est per actum quod sicut ex habitu
malum, non ex certa malitia.

¶ 3 Præt. In his quas aliquis ex
certa malitia committit, gaudet
postquam commisit, secundum illud
Prouerb. 2. Qui latentur cum ma
le fecerint, & exultant in rebus
peccatis. & hoc ideo, quia uniu
erius est delectabile cum conse
quitur id quod intendit, & qui
operatur quod est ei quodammodo
do connaturale secundum ha
bitum: sed illi qui peccant ex ha
bitu, post peccatum commissum
dolent, penitidine enim replen
rur praui, id est, habentes habitu
virtuosum, ut dicitur in 9.* Ethic.
ergo peccata quae sunt ex habi
tu, non sunt ex certa malitia.

SED CONTRA. Peccatum ex
certa malitia dicitur esse, quod
est ex electione mali: sed unicui
que est eligibile id, ad quod inclinatur per propriu
habitu, ut dicitur in 6.* Ethic. de habitu virtuoso.
ergo per actum quod est ex habitu, est ex certa malitia.

RESPON. Dicendum, quod non est idem peccare
habentem habitum, & peccare ex habitu. Vt enim
habitum non est necessarium, sed subiacet voluntati
habitantis. vnde & habitus diffinatur esse, quo uti
tur cum voluerit: & ideo sicut potest contingere, per alii
quis habens habitum virtuosum prorumpit in actum
virtutis, eo quod ratio non totaliter corruptitur per
malum habitum, sed aliquid eius integrum manet,
ex quo prouenit per peccator aliquia operatur de ge
nere bonorum: ita etiam potest contingere, per alii
quis habens habitum virtuosum, interdum non ex ha

Fatu operetur, sed ex passione insurgente, vel ex
ignorantia. Sed quicunque utitur habitu virtuoso,
necessere est quod ex certa malitia peccet: quia unicui
habenti habitum, est per se diligibile id quod est
conueniens secundum proprium habitum: quia sic fit
quodammodo connaturale, secundum quod est con
sideratur in natura. Hoc autem quod est
cui conueniens secundum habitum virtuosum, est id quod
excludit bonum spirituale: ex quo sequitur, quod homo
eligit malum spirituale, ut adipiscatur bonum, quod
est ei secundum habitum conueniens: & hoc est ex
certa malitia peccare. Vnde manifestum est, quod
quicunque peccat ex habitu, peccet ex certa malitia.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod peccata venientia
non excludit bonum spirituale, quod est gratia dei
vel caritatis. unde non dicuntur mala simpliciter,
sed secundum quid: & propter hoc nec habitus ipsorum
possunt dici simpliciter mali, sed soli secundi.

AD SECUNDUM dicendum, quod actus qui procedunt
ex habitibus, sunt similes secundum speciem ab
ex quibus habitus generantur: differunt tamen
ab eis sicut perfectum ab imperfecto: & talis est
ferentia peccati quod committitur ex certa malitia
ad peccatum quod committitur ex aliqua passione.

HAB TERTIVM dicendum, quod ille qui peccat ex
habitudo, semper gaudet de hoc, quod ex habitu
peratur, quamdiu habitu utitur: sed quia potest ha
bitu non uti, sed per rationem, que non est tota
ter corrupta, aliquid aliud meditari, potest con
gere quod non utens habitu, doceat de hoc quod
per habitum commisit, & letumque tamen tales po
nitent de peccato, non quia eis peccatum fecerit,
se displiceat, sed propter aliquid inconveniens
quod ex peccato incurrit.

ARTICULVS III.

**¶ Super Questionis
Articul. tertium**

Vtrum illi, qui peccat ex certa malitia,
peccet ex habitu.

AD TERTIVM sic procedi
tur. Videtur quod quicunque
peccat ex certa malitia, pec
cat ex habitu. Dicitur in 5. Philos.
in 5. Ethic. quod non est cuiuslibet iniustus fa
cere, qualiter iniustus facit, scilicet ex electione, sed soli
habentis habitum: sed peccare ex certa malitia est peccare ex
electione mali, ut dictum est, ergo peccare ex certa malitia,
non est nisi habitus habitum.

¶ 2 Præt. Origenes dicit in 1. Pe
riarchon, quod non ad subiectum quis
euacuat, aut deficit, sed pa
latum per partes defluere nece
sse est: sed maximus defluxus esse
videtur, ut aliquis ex certa malitia
peccet. ergo non statim a prin
cipio, sed per multam confuetu
dinem, ex qua habitus generari
potest, aliquis ad hoc deuenit,
ut ex certa malitia peccet.

¶ 3 Præt. Quicunque aliquis ex certa
malitia peccat, oportet quod ipsa
voluntas de se inclinet ad ma
lum quod eligit: sed ex natura po
tentiae non inclinatur homo ad ma

I N art. 3. emittit
I quicunque uti
curit, quoniam obli
tus duo similes secundum
peccare ex malum
habet aliquid sit quam
litterarum ex lepro
sori: sed quia potest ha
bitu ad malum, &
quod peccat ex
malitia, qui ex ignoran
tia habentis con
poris ad malum uti
uer, utrumque can
tum in art. dicitur,
non confundit quod
g's dicit a voluntate
firmitate corporis
quam in immaturis
ma, quia in devo
tione appetitus de
bet constiut, ut in pe
ccatione procedunt
et in eis: & con
quod peccare ex
malitia animi gen
erante, non ex malitia
passione. igitur per
cans ex ignoran
tia dispositione
dispositione, non peccare
in malum. Et confi
dit, quia nostra mo
ritas ponit ang
ustias, in volumine & in
quantitate inclinatur
ipsa in malum, con
stituit ad primum
modum.